

รักษนก ชูพิชัย 2550: ความผาสุกของผู้สูงอายุที่เป็นสมาชิกชมรมผู้สูงอายุ โรงพยาบาล  
พระนั่งเกล้า จังหวัดนนทบุรี ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาชุมชน)  
สาขาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:  
รองศาสตราจารย์บัวทอง สว่างโสภาคกุล, M.S. 150 หน้า

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง ระดับ  
พฤติกรรมการดูแลตนเองและระดับความผาสุกของผู้สูงอายุ 2) ศึกษาเปรียบเทียบระดับความผาสุก  
ของผู้สูงอายุตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองและ  
พฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้สูงอายุกับความผาสุก

กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สูงอายุ ชมรมผู้สูงอายุโรงพยาบาลพระนั่งเกล้า จำนวน 308 คน  
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ,  
ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, t- test , F – test และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง พฤติกรรมการดูแลตนเองและความผาสุก  
ของผู้สูงอายุอยู่ในระดับปานกลาง 2) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าไม่มีปัจจัยส่วนบุคคลใดที่  
ส่งผลถึงความผาสุกของผู้สูงอายุ 3) ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองและพฤติกรรมการดูแลตนเองของ  
ผู้สูงอายุมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผาสุก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01